

Lónsöræfi national park IJsland

Onbekend maar zeer mooi.

Vele IJsland gangers kennen Landmanalaugar als een mooi gebied om te fotograferen, helaas denken heel veel mensen dat met als gevolg grote drukte, vooral door bussen toeristen die vanuit Reykjavik dagelijks in grote getale komen.

Nu is er in het zuiden van IJsland een vergelijkbaar gebied, misschien zelf wel mooier, dat vrijwel onbekend is. Misschien omdat het moeilijk te bereiken is maar ondanks dat zeker de moeite waard om te bezoeken.

Lónsöræfi national park

Lónsöræfi ligt in het zuidoost van IJsland en is bereikbaar via weg 1 (de ringweg) en F950.

Het gebied is gevormd door vulkaanuitbarstingen, waarna gletsjers er in de laatste ijstijd diepe kloven en dalen in hebben uitgeschuurd.

Door de kloof stroomt de Jökulsá í Lóni rivier die het gebied verder vorm heeft gegeven, de rivier ontspring bij de Vatnajökull gletsjer, en mondt uit aan de zuidkust (bij weg 1) in Lónsvík.

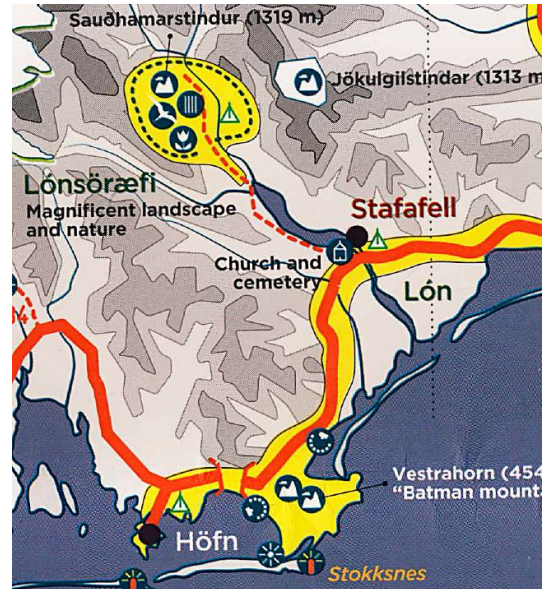
Lónsöræfi is, net zoals Landmannalaugar, bekend door de bergen van rhyoliet wat de vele pastel achtige kleuren geeft. De dichtstbijzijnde plaats is Höfn.

Hoe er te komen.

Vanuit weg 1, zowel westelijk als oostelijk van de rivier, via een landweg richting het binnenland.

Deze wegen zijn met een (terrein) auto's ten dele te volgen maar op een gegeven moment moet de rivier doorwaad worden. En dat is niet mogelijk met Suzuki en Dusters maar alleen met super jeeps, en zelfs dan gaat het nog niet altijd.

Het gebied is bekend bij ervaren wandelaars vooral een 85 km lange trektocht, ca. 4 dagen lang van Stafafell naar Bjálafall, een zeer zware trektocht, meestal ongemarkeerd, over gletsjers en door rivieren

De rivier vanuit het westen richting Stafafell, met op het smalste gedeelte nog net zichtbaar de loopbrug.

Het is duidelijk te zien dat de rivier zeer breed is en dat doorsteken niet makkelijk is. De waterstromen verplaatsen zich constant, kunnen zeer snel sterk stijgen en de bodem bestaat grotendeels uit los grind.

Dus hoe er nu toch te komen?

Duidelijk zal zijn dat met eigen auto of huurauto oversteken niet mogelijk is.

Wel er is een simpele (helaas wat prijzige) mogelijkheid en dat is met een zogenaamde super jeep en gids het gebied door te trekken.

In Hofn zit een klein reisbureau dat met deze speciale voertuigen tochten naar het binnenland verzorgen.

Zie www.fallastakkur.is/tours/lonsoraefi/

Het gaat als volgt, stuur een e-mail enige weken van tevoren en zegt wanneer je naar het gebied wil. Ze kunnen niet van tevoren zeggen of dat mogelijk is, de rivier is dermate onvoorspelbaar (en gevaarlijk) dat pas een aantal uren vooraf aan het bezoek beoordeeld kan worden of het doorgaat.

Je krijgt een telefoonnummer en moet een dag daarvoor bellen waarna zij die avond bericht geven of het door gaat

Een voorbeeld van de gebruikte auto's

Hier moet de doorsteek volgen

Gaat het door dan lukt het meestal na enige pogingen om de rivier te doorsteken waarna een steile klim volgt over een bergrug. (de chauffeur meld zich voor de oversteek en wederom als het gelukt is, anders komen ze zoeken)

De rivier splitst zich om deze bergrug om aan het einde weer bij elkaar te komen.

De “weg” is vrij steil en gaat redelijk dicht langs afgronden.

Onderweg zie je een aantal zijdalen en mooie vergezichten.

De “weg”

Een zijdal

Tijdens de rit veel mogelijkheden om te fotograferen, dus ga er maar vanuit dat de trip enige uren duurt.

Het is dus fijn als je een chauffeur hebt die daar aan wil medewerken. Zeg dat je naar het gebied wil om te fotograferen en vraag naar Tryggvi, die fotografeert zelf ook (met Nikon) en heeft er geen bezwaar tegen om veel te stoppen.

Nogmaals heb je hoogtevrees dan is het misschien niet een goed idee om deze trip te maken.

Aan het eind van de bergrug is een diep ravijn waar de rivier weer samenkomt met een spectaculair uitzicht op het dal.

Einde van de bergrug

Hier bevindt zich het begin van de trektocht, rechts om de rotspunt, steil naar beneden en dan langs de rivier. Je ziet ook de uitgestorven camping waarvan je je kunt afvragen of er ooit gasten komen.

Met een auto kun je niet verder dus is dit het verste punt van de trip.

Rijden op IJsland gaat toch wat anders dan wij gewend zijn, zo ging onze chauffeur 2 maal sterk in de remmen om daarna een wijde bocht te maken. Op de vraag waarom werden we verbaasd aangekeken, er zaten natuurlijk Elfen op de weg.

Onze chauffeur had verder de gewoonte om tijdens de rit regelmatig zijn telefoon tussen schouder en oor te klemmen zodat hij een bloknoet op het stuur kon leggen om orders te noteren. Hij had er nog een handeltje bij en stoppen is natuurlijk onzin.

Al met al is dit een fantastisch gebied dat gelukkig niet zo bekend is en moeilijk te bereiken, maar zeker de moeite waard om te bezoeken.

Nog even een dienst mededeling, het kaartje komt van de kaart voor foto's verkrijgbaar bij:

www.international-photographer.com

Sterk aanbevolen.

En voor nieuwsgierigen IJsland gangers een tip, de Studlagil Canyon, ook vrijwel onbekend en zeer mooi.